

สำเนาฉบับ

ที่ บก ๕๔๐๐๑/ว ๔๐

สำนักงานเทศบาลตำบลโนนสว่าง
๑๐๕ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนสว่าง
อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
๓๘๐๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน การใช้น้ำอย่างประหยัด
ในเขตพื้นที่ตำบลโนนสว่าง

เรียน กำนันฯ/ผู้ใหญ่บ้าน ม.๑ - ม.๑๑

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แนวทางการจัดการน้ำในชุมชนอย่างยั่งยืน จำนวน ๑ ชุด
๒. แผ่นพับมาตรการการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชนและการใช้น้ำอย่างประหยัด
จำนวน ๑ ชุด

เทศบาลตำบลโนนสว่าง ต้องคุ้มครอง พันธุ์ และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในเขตพื้นที่ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การดูแลรักษาที่สาธารณะการบำรุงรักษา
ทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย กรณี การดูแลรักษาทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายนั้น

เทศบาลตำบลโนนสว่าง จึงขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำใน การใช้น้ำ
อย่างประหยัดในเขตพื้นที่ตำบลโนนสว่าง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสำรวย ดั่งหว้า)

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง

สำนักปลัดฯ

โทร ๐ ๔๒๔๙ ๑๕๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๙ ๑๕๐๓

“ยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน”

ข่าวประชาสัมพันธ์

แนวทางการจัดการน้ำในชุมชนอย่างยั่งยืนมี 4 ปัจจัย ได้แก่

1. การกักเก็บน้ำฝน

การใช้อ่างเก็บน้ำหรือภาชนะอื่นๆ กักเก็บน้ำฝน ทำให้มีน้ำใช้ทั้งชุมชน ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกใหม่อะไรสำหรับคนไทย เรารู้จักการกักเก็บน้ำฝนเพื่อไว้ใช้มาตั้งแต่อดีต ที่สามารถนำมาใช้ในการทำการเกษตร หรืออื่นๆ แต่หากมีการนำมาใช้อาบ ตี๋ม หรือใช้ทำอาหาร จะต้องมีการบำบัดให้ถูกสุขลักษณะอนามัยก่อน เพื่อให้มีผลต่อสุขภาพ

2. ปลุก 'พืชใช้น้ำน้อย'

หลังฤดูทำนาลด ความเสี่ยง เสริมรายได้เกษตรกร เช่น พืชตระกูลถั่ว มะละกอ พักทอง พักเขี้ยว แก้วมังกร มะพร้าว มันสั้มปะหลัง เป็นต้น โดยการปลูก พืชใช้น้ำน้อยช่วยลดปริมาณการใช้น้ำได้ค่อนข้างเมื่อเทียบกับข้าว ลดความเสี่ยง จากปัญหาขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง พร้อมลดปัญหาการแย่งชิงน้ำเพื่อการเกษตร ด้วยหากปลูกพืชไร่น้ำน้อยสลับกับการปลูกข้าวจะช่วยอนุรักษ์ดิน และน้ำดีกว่า การปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังช่วยแก้ปัญหาดินเสื่อมโทรม ช่วยปรับปรุงบำรุงดิน และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินได้ เช่น เศษซากพืชตระกูลถั่วจะช่วยเพิ่ม อินทรีย์วัตถุให้แก่ดิน ช่วยปรับโครงสร้างของดินและลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวได้ ขณะเดียวกันยังช่วยลดวงจรการระบาดของโรคและแมลงศัตรูข้าว และรักษาระบบ นิเวศน์ในนาข้าวให้สมดุลด้วย

3. บริหารจัดการแหล่งน้ำในชุมชน

การจัดการน้ำตั้งแต่ต้นน้ำ เช่น การขุดลอกขยายคลองธรรมชาติเดิม เพื่อตัก น้ำหลากไหลลงทางน้ำไว้ นำน้ำหลากส่งตามแนวคลอง กักเก็บไว้ตามสระน้ำแก้ม ลิง หรือบ่อกักเก็บน้ำเพื่อสำรองน้ำในชุมชนทำให้มีน้ำใช้ยามหน้าแล้ง และช่วงฝน ทิ้งช่วง

4. ปลูกฝังการใช้น้ำอย่างคุ้มค่าแก่คนในชุมชน

สร้างจิตสำนึกร่วมกันสู่การปฏิบัติเป็นกิจวัตร ปลูกฝังคุณค่าของน้ำตั้งแต่ ระดับในโรงเรียน ไปจนถึงชุมชน ทำให้เกิดวินัยในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า และเกิด ประโยชน์สูงสุด ช่วยให้การประหยัดน้ำในชุมชนเป็นรูปธรรม

การไม่มองข้ามปัญหา และร่วมกันแก้ไข พัฒนาจากต้นทุนที่มี จะ สามารถต่อยอดพัฒนาไปยังด้านอื่น ๆ ได้ เปรียบเสมือนต้นไม้ที่แตกกิ่งก้าน เพื่อเติบโต ปัญหาเรื่องน้ำ เป็นหนึ่งในปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือของทุก ภาคส่วน ปลูกฝังคุณค่าของน้ำ เมื่อมีการจัดการน้ำที่ดี ผู้บริโภคมีจิตสำนึกร่วม รักษา ปัญหาขาดแคลนน้ำก็จะไม่เกิดขึ้น

มาตรฐานการประหยัดน้ำ

๑. ปิดน้ำทุกครั้งที่ไม่ใช้ เช่น ล้างมือ
ล้างหน้า ถูสบู่และชำระล้างอื่นๆ

๒. ดูแลก๊อกน้ำและอุปกรณ์ใช้น้ำ
ให้ปิดอยู่เสมอ

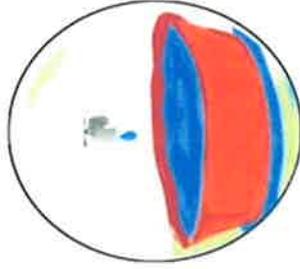
๓. เปลี่ยนก๊อกน้ำเป็นชนิด
กดเปิด-ปิดอัตโนมัติ

๔. ตรวจสอบอุปกรณ์ใช้น้ำ
ท่อน้ำอย่างสม่ำเสมอและแจ้ง
ซ่อมแซมทันทีเมื่อชำรุด

๕. รวบรวมงานซ่อม ด้วยกาแฟ
แก้วน้ำ เพื่อล้างครั่งตะกอน

๖. ใช้ภาชนะรองน้ำแทนการเปิดน้ำ
โดยตรงจากก๊อกน้ำ

๗. เลือกใช้สุขภัณฑ์ที่ช่วยประหยัดน้ำ เช่น
ชักโครกที่ใช้น้ำครึ่งละ ๕-๖ ลิตร

